

40 DANA ZA ŽIVOT

9. dan, 3. 10. 2024.

Nakana:

Molimo za sve zakonodavce koji su na prvim linijama zaštite života.

Sveto pismo:

Vidjevši da su ga mudraci izigrali, Herod se silno rasrdi i posla poubijati sve dječake u Betlehemu i po svoj okolici, od dvije godine naniže – prema vremenu što ga razazna od mudraca. (Mt 2, 16)

Razmatranje:

No i kad ovo ne bi bilo tako, još uvijek nema javna vlast prava, da si prisvoji direktno i neposredno pravo na uzgoj i monopolizira školu, jer bi si na taj način mogla prisvojiti i pravo da se miješa u svaki posao svojih članova kao npr. s kim će se tko ženiti, što će i kada će tko jesti, u kakve će se haljine obući, gdje će spavati itd.

No, kažu nekoji, javna, državna vlast mora imati utjecaj i pravo na sve, što je potrebno za opće dobro. Odgovaramo, da iz toga još uvijek ne slijedi pravo monopoliziranja direktnog i neposrednog odgoja, već takovo pripada roditeljima, a indirektno i posredno javnoj vlasti, tj. u koliko joj to roditelji prepuste dobrovoljno ili toga ne mogu vršiti, ali poštivajući uvijek prava Crkve.

Tako se ima stvar shvatiti u pitanju odgoja u naravnom redu. No, objavom Božjom znademo, da je Krist, učitelj svijeta, Crkvi svojoj predao vlast podučavati ljude u pitanju vjere i morala govoreći: »Idite dakle i naučavajte sve narode, krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga; učeći ih da drže sve što sam vam zapovjedio.« (Mt 28, 19-20) Ovime se ipak nipošto ne isključuje pravo roditelja na odgoj djece. Kao što naime milost ne razara naravi, nego je pretpostavlja i usavršuje, i kao što kršćanski uzgoj ne razara naravnog uzgoja, nego ga usavršuje, tako i pravo Crkve, koje je primila od Boga, ne

razara prava roditelja na odgoj djece, nego ga popunjuje.

Roditelji su dakle po objavi Božjoj mandatar Crkve, pa su stoga dužni da djecu odgajaju prema načelima svete vjere, a ne smiju priječiti predstavnike Crkve, da neposredno uzmu u ruke vjersko-moralni uzgoj, kad im se to čini za potrebno i korisno. Iz toga nužno slijedi, kao što si država ne može arogirati pravo roditelja na odgoj djece, još manje si može arogirati pravo Crkve na odgoj mladeži. Znademo doduše, da se danas drukčije radi. Zar se nije i u najnovije doba pokušalo kod nas jednim finim načinom onemogućiti naše katoličke privatne škole. Jasno je, da smo odlučno ustali i ustati ćemo uvijek najodlučnije protiv svakog pokušaja monopoliziranja naših škola od strane državne vlasti, jer po naravnom redu direktno i neposredno pravo na odgoj mladeži imadu roditelji, a po pozitivnom Božjem pravu sveta Crkva. Doduše kao što rekoh, danas se drukčije radi. No mi znademo da pravo nije isto što i sila, makar se ona danas identificira s pravom. Zato što se sila identificira danas s pravom, zato je i dospio svijet u ćorsokak, iz kojeg ne zna da izađe, pa međusobne sporove rješava toljagom, puškom i topovima, umjesto da ih rješava po načelima prava, kao što se pristoji razumnom biću.

bl. Alojzije Stepinac, propovijed o 400. godišnjici reda ss. Uršulinki, 17. 11. 1935. (2. dio)

Molitva:

Zdravo Kraljice, majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo. K tebi žudimo prognani sinovi Evini. K tebi uzdišemo tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini. Svrni, dakle, zagovornice naša, one svoje milostive oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe tvoje, o blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!